

Obertura del Curs Acadèmic 2008-09 i Investidura com a Doctor "Honoris causa" de Mario Vargas Llosa

Alacant, 26 de setembre de 2008

Un any més iniciem un nou curs acadèmic, encara que, en aquesta ocasió, celebrem un acte d'obertura singular. Singular, per a qui els parla, perquè és el primer acte d'obertura que presidisc després d'haver obtingut el suport de la comunitat universitària en les eleccions a rector recentment realitzades.

Però l'autèntica singularitat d'aquest acte ve donada per la incorporació a la Universitat d'Alacant com a doctor honoris causa del senyor Mario Vargas Llosa.

M'hi referiré més endavant, però ara vull agrair la presència del conseller d'Educació, dels rectors de les Universitats que ens acompanyeu i de les autoritats i representants de les diferents institucions que us trobeu amb nosaltres en aquest Paranimf.

També vull felicitar la professora María Ángeles Martínez Ruiz per la lliçó inaugural que ens ha brindat. Crec, María Ángeles, que l'elecció del tema "La buena docencia" ha estat un encert.

La docència constitueix una de les raons de ser de les universitats. A més, la millora de la qualitat docent ha de ser una prioritat per a nosaltres, especialment ara que les universitats escometem un profunda transformació de tots els nostres títols universitaris.

Rep, Mª Ángeles, la felicitació en nom de tots els presents.

Ara vull dirigir-me a tots els companys que acabeu de pujar a l'estrada per a arreplegar les distincions que la universitat –la vostra universitat– us ha concedit i, en primer lloc, als familiars del professor Enrique Alcaraz Varó que heu arreplegat la Medalla d'Or que, a títol pòstum, li ha estat concedida en reconeixement dels seus mèrits i com a expressió simbòlica del profund dolor que sentim en la Universitat d'Alacant per la seua pèrdua.

Amb la concessió de la més alta distinció que atorga la nostra universitat es reconeix la trajectòria acadèmica que Enrique ha tingut al llarg de tota la seua vida. El nostre company ha sigut sempre un acadèmic de saber sòlid, al mateix temps que un professor exemplar preocupat i dedicat amb atenció, amb humor, amb comprensió i amb cortesia a la formació dels estudiants. Són qualitats que, els qui tinguérem la fortuna de conèixer-lo, sabem que adornaven la personalitat d'Enrique i que engrandien encara més la seua qualitat i rigor com a acadèmic. Enrique va tindre sempre una gran visió de futur, un gran sentit de la responsabilitat, un tarannà conciliador i una actitud constructiva i pragmàtica davant els diferents problemes i encreuaments que es van presentar durant la construcció de la nostra universitat. L'esperit que va animar la seua vida, ple de renúncies personals, ha de servir d'exemple a la comunitat universitària i, de manera molt especial, als seus companys de departament i de facultat, ja que vosaltres heu tingut l'oportunitat d'estar més

pròxims a la seua persona. Benvolgut Enrique, el teu tarannà, la teua simpatia i la teua obra romandran sempre entre nosaltres.

Em dirigisc ara als qui heu accedit a la jubilació. Vull agrair-vos la dedicació que, durant tota la vostra vida professional, heu demostrat a la Universitat. Aquesta casa ja no podrà comptar amb el vostre treball, però sé que des d'ara, de manera desinteressada, sereu els millors defensors de la nostra institució en tots els racons de la societat.

Igualment, hem reconegut en aquest acte la dedicació i l'esforç envers la universitat de tots aquells que acabeu de complir 25 anys al servei d'aquesta institució. El prestigi de la Universitat d'Alacant s'ha sustentat de manera decisiva en la vostra dedicació. Us necessitem i us demane que prosseguiu amb el vostre esforç perquè la nostra universitat seguisca cap endavant.

Però, si em permeteu, vull testimoniar especialment la gratitud que aquesta universitat deu als companys: als professors Juan Antonio Alcaide, Enrique Alcaraz, José Luis Bravo, Mª Luisa Cabanes, Elisa Mira i Juan Bautista Peña; als alumnes Rebeca Carbonero, José Manuel Sesé, Mª Dolores Yeste i Hernán Méndez; així com a José Antonio Grau Morcillo, treballador de la cafeteria de l'Escola Politècnica Superior, que van morir el passat curs acadèmic. No podem evitar el dolor que sentiu els familiars, ara ací presents, però vull que sapieu que ens trobem al vostre costat. La Universitat d'Alacant sempre recordarà l'empremta deixada per cada un d'ells.

L'obertura del curs acadèmic és sempre una bona ocasió per a presentar un balanç de les activitats realitzades l'últim any, així com per a fer públics els objectius i les dificultats més importants que afrontarem durant el nou curs i els següents.

La Universitat d'Alacant ha posat en marxa al llarg dels seus prop de 30 anys d'existència una gran arietat de projectes, molts dels quals romanen i romandran sempre vius. Uns quants d'aquests són, sens dubte, emblemàtics i han donat lloc al fet que la nostra institució siga especialment coneguda i respectada internacionalment.

La Universitat d'Alacant, podem dir-ho amb satisfacció, ha estat pionera en la incorporació de les tecnologies de la informació i de la comunicació com a eines de treball quotidià. Fa ja 12 anys es donaren els primers passos amb la creació de la nostra web, i a aquesta van succeir molts altres projectes que ens singularitzen i ens mantenen en l'avantguarda de l'ús d'aquestes tecnologies. Esmentaré només un d'aquests projectes: la Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes.

Aquest projecte va nàixer fa ara 9 anys i constitueix, a hores d'ara, una magnífica realitat convertida en la biblioteca de referència de les llengües hispàniques i que ens proporciona la màxima projecció internacional. La Biblioteca Virtual, que va sorgir com un projecte comú entre la nostra universitat, el Banc de Santander i la Fundació Marcelino Botín, va tenir, no obstant això, des dels seus inicis la voluntat de no ser un projecte bilateral entre la Universitat d'Alacant i el grup Santander, ja que es tenia el convenciment que la incorporació de noves institucions, tant de públiques com de privades, era la millor manera d'enriquir el projecte.

Durant tot aquest temps, la Biblioteca Virtual ha rebut el suport de moltes institucions i de moltes persones. Entre elles es troba el Sr. Mario Vargas Llosa, que, com tots sabeu, és el president de la Fundació que dóna suport a la Biblioteca Virtual. La presència de Vargas Llosa en la Biblioteca ha significat opinió, assessorament i atenció cap al portal cultural més important de l'àmbit hispànic, per al portal més replet

de llibres i de lectors i que rep visites de milions d'usuaris cada mes. La presència del Sr. Mario Vargas Llosa en la nostra Biblioteca és, per descomptat, la millor imatge de la consolidació del nostre somni tecnològic i cultural.

Però no és aquesta l'única raó per la qual avui hem investit doctor honoris causa Mario Vargas Llosa. La raó que els he exposat anteriorment és la que explica la seua vinculació amb la nostra universitat, la seua vinculació amb un dels projectes més emblemàtics de la Universitat d'Alacant.

No m'aturaré en els mèrits, àmpliament coneguts, del nostre nou doctor, perquè a aquests s'ha referit, amb molt més rigor que jo, el padrí de l'acte d'investidura, el professor Enrique Rubio. Moltes gràcies, Enrique, per la teua docta intervenció. Però, permeteu-me que em referisca breument a la trajectòria literària del nostre nou doctor.

Des de *La ciudad y los perros*, el 1963, fins a *Travesuras de la niña mala*, el 2006, hem pogut viure, amb la seua narrativa, una de les més grans experiències literàries contemporànies, on títols com ara *La casa verde*, *Conversación en la catedral*, *La guerra del fin del mundo*, *Historia de Mayta*, *El hablador*, *Lituma en los Andes*, *La fiesta del Chivo* o *El Paraíso en la otra esquina* formen part, entre d'altres, de la nostra memòria de lectors; lectors que tenim en Vargas Llosa, sens dubte, una de les millors trajectòries per a tots els públics; vull dir amb això que és un autor popular, sense que amb aquest qualificatiu s'oblidi que estem davant d'un escriptor reconegut unànimement pel món acadèmic i literari com un dels millors de la creació en llengua castellana. En definitiva, estem davant del millor exemple d'un clàssic contemporani que ha donant forma a móns de realitat i fantasia com ningú, i ha creat, per descomptat, un estil propi.

La trajectòria literària de Mario Vargas Llosa s'ha vist jalonada per innumerables premis i reconeixements, des d'aquell Biblioteca Breve, amb el qual va iniciar la seua trajectòria en 1963, fins al Premi Cervantes, o la seua condició d'acadèmic de la Reial Acadèmia Espanyola, reconeixement que, el 1994, va significar la primera vegada que un llatinoamericà entrava a ocupar una butaca en la docta casa. Vargas Llosa ens ha fet gaudir amb la seua escriptura i, des d'ara, ens honra amb la seua incorporació al claustre de doctors de la nostra universitat.

La nostra universitat compleix així un destí llatinoamericà, que fa dotze anys vam iniciar amb un altre doctorat honoris causa concedit al benllogut uruguaià Mario Benedetti. Els dos Marios al nostre claustre de doctors revela la voluntat d'aproximar-nos cada vegada més a aquell continent bell i dolorós, en la proximitat del qual volem ser.

Vargas Llosa significa també el compromís amb la societat i el seu dolor, per la llibertat i contra la pobresa i els desordres, per aquella voluntat de l'escriptor per a afrontar els riscos de la societat contemporània que ell ha patit d'una manera particular en haver d'allunyar-se durant anys del Perú que tant estima. La dimensió de l'escriptor, com la de qualsevol ciutadà, passa a vegades necessàriament per estar present en aquests conflictes, i el nostre escriptor no ha deixat de fer-ho.

Per totes aquests raons, la Universitat d'Alacant s'enorgulleix perquè avui passes a formar part de nosaltres i vol agrair-te la teua escriptura, el teu compromís i el suport que concedeixes als nostres projectes rellevants.

A l'inici de l'acte, la secretària general ha exposat breument la memòria de l'últim curs acadèmic. Ara, en la següent part de la meua intervenció em referiré als fets més

rellevants que han tingut lloc durant el curs passat, així com als reptes que ens esperen en el nou curs que avui inaugurarem.

El passat mes d'octubre el Claustre va elegir el defensor universitari, càrrec que va recaure en la figura del professor Miguel Louis Cereceda, amb la qual cosa es va complir el que estableix el nostre Estatut. En aquesta sessió, el Claustre va aprovar els criteris mínims i generals per a la reorganització de l'estructura de facultats i d'escoles, en compliment del mandat de la disposició transitòria sisena de l'Estatut de la Universitat. Els centres de la universitat, segons els criteris aprovats pel Claustre, s'han d'organitzar procurant que els títols que els corresponga gestionar mantinguen la deguda coherència entre si, entesa aquesta en termes de la branca de coneixement a què pertanyen les distintes titulacions. En seguiment d'aquests criteris, el Consell de Govern va acordar, el passat 24 de gener, proposar una nova estructura de centres, que el Consell Social va fer seua en sessió celebrada el 5 de febrer i que finalment fou aprovada pel Consell de la Generalitat i entrà en vigor el 5 d'agost d'enguany, data de la seua publicació en el Diari Oficial de la Comunitat Valenciana.

Aquest curs acadèmic iniciem, per tant, una nova estructura organitzativa de la nostra universitat, que, per descomptat, es beneficiarà i se sabrà aprofitar del bon fer i de tota l'experiència acumulada per l'anterior estructura de centres. Com a rector de la Universitat d'Alacant, i davant la nova etapa que ara s'inicia, vull fer públic el reconeixement de què s'han fet creditors totes les persones que d'una manera abnegada –i durant molts anys– han posat el seu treball, el seu esforç i tota la seua il·lusió en les escoles universitàries que, amb la nova estructura, queden integrades en els nous centres. Estic convençut que, d'ara endavant, prosseguireu treballant amb el mateix afany i amb igual il·lusió, perquè la qualitat de la formació dels nostres estudiants així ho mereix.

La igualtat és un dels valors recollits en el Pla Estratègic de la nostra universitat, i és per això que ha de ser una pauta que guie el comportament de la nostra institució. El principi d'igualtat entre homes i dones està inclòs en el títol preliminar del nostre Estatut, però, malgrat això, encara es detecten certes desigualtats i desequilibris, tant en l'accés de les dones a la carrera acadèmica i en la seua trajectòria professional, com en la seua presència en els òrgans de representació.

Atenent al compromís estatutari, en 1998 la universitat va ser pionera en crear el Centre d'Estudis sobre la Dona, amb l'objectiu de promoure i fomentar els estudis de gènere, estendre la cultura de la igualtat i fer-la més sensible. El Centre d'Estudis sobre la Dona ha realitzat un gran treball i es troba, en aquests moments, ben consolidat. La voluntat de la nostra universitat de promoure la igualtat es troba abonada normativament en la Llei Orgànica per la qual es modifica la Llei Orgànica d'Universitats (LOMLOU), que atribuïa a les universitats el paper de transmissors de valors, entre altres el d'igualtat entre homes i dones. En compliment d'aquest objectiu, el Consell de Govern va aprovar, el 30 de gener, la creació de la Unitat d'Igualtat de la Universitat d'Alacant i el 29 de maig vaig procedir a nomenar la professora Mª José Frau com a delegada del rector per a Polítiques de Gènere, amb les funcions d'impulsar i coordinar l'elaboració i el seguiment del Pla d'Igualtat. La primera tasca de la Unitat d'Igualtat és la presentació d'un Informe –que es troba ja en fase molt avançada d'elaboració– que servisca de base per a la redacció del Pla d'Igualtat de la Universitat d'Alacant, que haurà de comptar amb el màxim consens, i que ha de facilitar la posada en marxa de l'Observatori per a la Igualtat.

Un dels reptes més importants que estem abordant és l'ampliació del nostre campus. La seua qualitat urbanística és, sens dubte, una de les nostres millors targetes de

presentació. Les normes urbanístiques establides per l'Ajuntament de Sant Vicent del Raspeig han atorgat al nostre campus, amb bon criteri, una baixa edificabilitat. Una de les conseqüències d'aquestes normes és que les actuals possibilitats d'edificació es troben esgotades. Per això, des de fa uns quants anys la falta d'espais s'ha convertit en el problema més important que tenim i que dificulta el desplegament de tot el nostre potencial.

En aquests moments, l'ampliació del campus està en marxa. S'han iniciat ja les obres de construcció de l'edifici que albergarà la Facultat d'Educació, en els terrenys dotacionals del Pla Parcial Azorín, cedits generosament per l'Ajuntament de Sant Vicent del Raspeig. És possible, per tant, que cap al final de l'any 2010 disposem del nou edifici que contribuirà a alleujar els problemes d'espai de la nostra universitat.

Però l'ampliació més ambiciosa està efectuant-se en el terme municipal d'Alacant, a l'altre costat de l'autovia de Castalla, que abasta una superfície pròxima als 900.000 m², encara que la part corresponent a la universitat no arriba al 50% del total. Això és possible gràcies als acords que, el passat 6 de febrer, vaig tindre l'oportunitat de signar amb la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge i amb l'Ajuntament d'Alacant. Aquests acords han significat l'inici d'un conjunt d'actuacions concertades destinades a l'adequada planificació urbanística i la posterior gestió i execució de l'ampliació del campus de la universitat, del Parc Científic i del Parc Tecnològic.

El passat 4 de març es va posar en marxa la primera fase d'aquests acords: es va sotmetre a exposició pública el Pla especial de reserva de sòl dotacional públic de la Universitat d'Alacant; en total, uns 130.000 m² destinats al Parc Científic de la Universitat, i que quedarà aprovat abans d'acabar l'any.

La segona fase acaba de fer el seu primer pas, el passat 29 d'agost, en publicar-se la licitació del servei per a la redacció del projecte d'urbanització i la redacció de documents relativa a l'ampliació de la universitat i del Parc Científic i Tecnològic. Les actuacions concertades que s'estan portant a terme donaran lloc, per tant, al fet que l'ampliació pugui, en un futur pròxim, ser una realitat, ja que modifica l'actual classificació del sòl de no urbanitzable.

Això permet que, ara, es troben en molt avançat estat d'execució dos edificis: l'edifici de Serveis Tècnics d'Investigació i l'edifici d'Instituts Universitaris, la finalització dels quals es produirà aquest any, cosa que permetrà que, després de ser equipats, puguin entrar en servei abans del pròxim estiu. A més, he d'anunciar-vos que a l'acabament del passat mes d'agost va entrar en funcionament, amb la producció d'energia i la seua distribució a la xarxa, la planta fotovoltaica construïda en la zona d'ampliació, gràcies als acords que, per a promoure la investigació en energies renovables, vam subscriure al març de 2006, Caja Mediterráneo, UNIÓN-FENOSA i la Universitat d'Alacant. També vull anunciar que el concurs per a la construcció dels dos passos subterranis que, per sota de l'autopista de Castalla, han de connectar l'actual campus amb la zona d'ampliació, ha estat adjudicat per la Conselleria d'Infraestructures i Transport i la seua execució s'iniciarà en breu.

La col·laboració institucional amb l'Ajuntament d'Alacant, el de Sant Vicent del Raspeig, i les conselleries de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge i d'Infraestructures i Transport de la Generalitat són molt importants per a fer possible el futur que volem per a la nostra universitat i que hem de construir entre tots.

Com a conseqüència d'aquesta col·laboració, el proper any tindrà un esdeveniment d'especial rellevància: per primera vegada, una part molt important de la investigació aplicada de la universitat es realitzarà al terme municipal d'Alacant. Però açò només és el primer pas, perquè la nostra universitat, per a portar a terme les seues activitats, necessitarà en el futur més espai i aquests espais addicionals han de trobar la seua localització contigua al nostre actual campus, al terme municipal d'Alacant, en forma de successives ampliacions.

Les necessitats d'espai que la nostra universitat requerirà a mitjà i llarg termini no es deriven de cap previsió d'increment en el nombre d'estudiants, la xifra total dels quals serà prou estable a llarg termini. Les necessitats futures d'espai se sustenten en l'assumpció de noves funcions i en l'expansió de l'activitat investigadora.

La investigació de les universitats, tant la investigació bàsica com l'aplicada, s'ha incrementat al llarg del temps de manera persistent i, sens dubte, aquesta tendència es mantindrà i s'intensificarà en el futur. Així succeirà i així ha de succeir, si és que Alacant vol continuar apostant per tenir una universitat de qualitat reconeguda internacionalment. Però hem de tenir present que l'activitat investigadora, especialment l'aplicada i, dins d'aquesta, aquella que és transferible al teixit productiu de la societat, requereix l'ús d'espais i edificis que alberguen no sols els sofisticats instruments científics sinó també el creixent nombre d'investigadors que utilitzen els equips i que es responsabilitzen del desenvolupament dels diferents projectes d'investigació. No podem oblidar que les universitats més importants del món –espill en què hem de mirar-nos– no ens superen en nombre d'alumnes, però totes disposen de campus de dimensions considerables, molt superiors al nostre, condició imprescindible per a escometre la investigació d'excel·lència que porten a terme.

Hem de tenir visió de futur i hem de saber anticipar-nos. Si volem que, a Alacant, les generacions futures disposen d'un entorn pròsper a l'avantguarda en la generació de coneixement i en la seua transferència a la societat, haurem de preparar ja el futur. La Universitat d'Alacant vol contribuir a aconseguir aquest futur, i perquè això siga possible hem de propiciar que la nostra universitat puga disposar, per mitjà de les reserves adequades de sòl, de l'espai necessari per a exercir un paper tan decisiu.

La Universitat d'Alacant serà ambiciosa. Hem de ser ambiciosos perquè tenim l'obligació de contribuir a millorar i transformar la nostra societat. Continuarem oferint sempre la nostra lleial col·laboració a totes les institucions, però també continuarem demanant el suport decisiu de totes.

El repte més immediat que abordem les universitats en aquests moments és l'elaboració dels nous Títols de Grau adaptats a l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES). En la nostra universitat aquest procés ja s'ha iniciat i s'està portant a terme en un context d'estabilitat institucional, una vegada concloses les eleccions a rector.

Som conscients de la gran responsabilitat que tenim d'haver de transformar tota la nostra oferta de títols de formació superior, però també sabem que és una gran oportunitat per a fer un salt qualitatiu en la qualitat de la formació dels nostres estudiants.

En aquest procés, la nostra atenció no ha de dirigir-se cap al passat, ni la nostra mirada ha d'enfocar-se cap a dins, perquè hem d'evitar que els nostres nous títols siguen una simple adaptació de l'actual oferta al nou escenari. Hem d'elaborar els nostres nous títols mirant cap al futur, ja que han de ser un instrument que proporcione a la societat uns professionals competents. Els plans d'estudi han de ser atractius, han

de respondre a les demandes socials, i han de proporcionar una formació integral als estudiants. A més, aquest procés és una excel·lent ocasió per a millorar les nostres metodologies docents, i situar els alumnes en el centre del treball docent, amb una atenció personalitzada.

En definitiva, hem de ser ambiciosos i innovadors i hem de demostrar que estem disposats a arriscar, que tenim idees i que som capaços de diferenciar la nostra oferta respecte a la d'altres universitats. Els amplis marges de llibertat de què ara disposem fan que el futur, en bona mesura, siga el resultat de les nostres pròpies decisions. En aquest procés ens juguem el prestigi futur de la nostra universitat.

Les considerables incerteses econòmiques que en aquests moments travessem tots els països occidentals ens preocupen seriosament. Som conscients de la gravetat dels problemes econòmics i intuïm que, en el futur, el funcionament de les nostres economies serà molt distint de com era fins a ara. No sabem quins seran els canvis que s'hi produiran, però estem convençuts que seran profunds.

Però una de les poques certeses que tots compartim és que les societats pròsperes del futur seran aquelles que aposten decididament per la innovació i per la creació i la difusió del coneixement. I, per descomptat, les universitats han de trobar-se entre les prioritats fonamentals si una societat vol apostar, de veritat, per la innovació i per la creació i difusió de coneixement. Apostar per les universitats requereix posar a la seua disposició els recursos necessaris perquè puguen desenvolupar aquesta tasca. Recursos suficients per a la seua activitat ordinària i recursos addicionals condicionats al compliment d'objectius que incentiven les millores de qualitat.

El passat 9 de setembre, l'OCDE va fer pública una Nota Tècnica sobre l'educació a Espanya (Education at a Glance, 2008), on constata que les despeses totals per estudiant a Espanya es trobaven, en tots els nivells educatius, per sota de la mitjana de l'OCDE, bretxa que es feia especialment cridanera en l'educació universitària, ja que a Espanya les despeses totals per estudiant universitari eren de 10.089 \$ dels Estats Units davant dels 15.559 \$ de mitjana de l'OCDE.

Aquestes dades posen de manifest clarament la insuficient aposta per la universitat espanyola, que és imprescindible corregir. És un problema comú per a tot Espanya, però també és un problema ací, entre nosaltres, per a les nostres universitats. Som conscients de les dificultats existents, però és un problema que el futur Pla Plurianual de Finançament de les Universitats Valencianes ha de resoldre.

Totes les universitats hem reconegut l'esforç que va portar a terme la Generalitat quan va aprovar els programes plurianuals de finançament. Això va significar un important salt cap endavant que no s'ha de frenar. Les universitats hem estat comprensives amb les restriccions pressupostàries i amb les dificultats econòmiques. Així ho férem fa pocs mesos les universitats valencianes quan, el passat 29 de maig, vam signar el Conveni de Col·laboració amb la Conselleria d'Educació, que establia les quanties corresponents a la subvenció per al finançament de les despeses corrents i les inversions en infraestructures docents que es trobaven pendents de rebre, així com el calendari en què aquestes quantitats es farien efectives.

L'esforç que hem realitzat amb la firma del conveni al qual acabe de referir-me ha estat considerable i fa que hàgem d'afrontar moltes dificultats. Per al pròxim exercici de 2009 és imprescindible que els pressupostos de la Generalitat incorporen l'import íntegre de la subvenció que les universitats valencianes hem de rebre i que la quantia d'aquest finançament siga, almenys, la que es deriva d'aplicar els criteris de l'últim pla

de finançament, els continguts en les seues corresponents pròrrogues i en els seus criteris d'actualització, tal com el passat 19 de maig, en l'acte de presa de possessió de la nova Secretària Autonòmica d'Universitat i Ciència, va anunciar el Conseller d'Educació.

En la meua intervenció m'he detingut en els reptes de futur més importants que esperen a la nostra Universitat, perquè com va escriure Víctor Hugo:

“El futur té molts noms:

per al dèbil és l'inabastable;

per al poruc, el desconegut;

per al valent, l'oportunitat.”

Siguem, doncs, una Universitat valenta i aprofitem aquesta oportunitat.

I per a finalitzar només vull afegir una última referència, una crida a la reflexió condensada en una frase enginyosa de Woody Allen, el contingut de la qual compartisc plenament:

“M'interessa pel futur perquè és el lloc on passaré la resta de la meua vida.”

Moltes gràcies i us desitge un bon curs acadèmic 2008/2009.

Ignacio Jiménez Raneda